

цель на която е печалбата, а не-стимулиране развитието на народното стопанство. Този себиченъ духъ, присъщъ на нашата индустрия, е отразенъ разбира се, и въ ръководството на индустриалната политика на страната, последствията отъ която знаемъ какви сж. Земеделското стопанство е третирано по-скоро като колониаленъ обектъ за експлоатация, отъ страна на индустриалния и търговски капиталъ, отколкото — като здравата основа и скелета на цѣлокупното народно стопанство. Индустрията, търговията, занаятиът и капиталата би трѣбвало да иматъ само спомагателна функция, а не централно положение, както е сега. Тукъ, е може би, основната и фатална грѣшка въ нашата традиционна стопанска политика.

За да може този важенъ клонъ отъ нашето стопанство — **земеделската преработвателна индустрия** да добие поправилна насока и да достигне максимално развитие, необходимо е да бѣде учреденъ единъ полуавтономенъ ръководенъ центъръ-дирекция, поставенъ подъ контрола на Министерския съветъ. На тази специална дирекция за Земеделска индустрия ще бѣде повѣрена цѣлата грижа и работата по създаването на нови индустриални предприятия, отъ земеделски характеръ, тѣхното организиране и финансиране. Ръководното начало ще бѣде **стимулиране развитието на земеделското производство**, добиване максимумъ блага отъ нашата земя и даване работа и справедливо възнаграждение на труда на безработнитѣ сега и гладуващи селски маси. Въпросътъ има огромно стопанско и социално значение. Ние го само поставяме, съ цель да се привлече върху него вниманието на нашата общественостъ и на отговорнитѣ лица.

Правейки характеристика на положението, въ което е поставено днесъ нашето земеделско стопанство, не можемъ да не кажемъ нѣколко думи и за **данъчнитѣ тяжести**, съ които е обременено това последното. Преглеждайки развитието на данъчната система у насъ, презъ последнитѣ десетина години, натъкваме се на единъ много очебиенъ фактъ, а именно: прогресивното засилване на косвенитѣ облози върху населението, за смѣтка на прѣakitѣ облози, които все повече намаляватъ. Съ пълно основание можемъ да кажемъ, че косвенитѣ облози въ България отдавна сж надхвърлили допустимиятъ предѣлъ и сж се превърнали въ едно непоносимо бремене за голѣмата маса отъ населението въ страната. Прѣкото облагане на населението, което е много по-справедливо и целесъобразно, е сведено до единъ минимумъ, което се мотивира съ срѣщнатитѣ трудности при облагането на дребното земеделско стопанство и събирането на приходитѣ отъ това облагане. При днешната данъчна система имущественитѣ слоеве отъ населението сж извънредно много облагодетелствувани, тѣй като тѣ плащатъ относително много по-